

Pętla

Edyta Bartosiewicz

Album Renovatio

2013

Polnisch - Deutsch

Peter's Wirtualna Polska 2018

Pętla LYRICS

Ostrożnie stawiam krok za krokiem,
w gąszczu mrocznych Korytarzy.
Po omacku szukam wyjścia,
przypadkowe otwieram drzwi ...

Wiem, że byłam tu nieraz,
rozpoznaję rzeczy kształt,
czterech ścian zszarzałą biel,
przydymione światła lamp.

I kiedy pewna jestem już,
że spłaciłam cały dług,
wtedy nagle jak w złym śnie,
znów powracam tu ...

Niezałatwione wciąż do końca,
sprawy, o których chcę zapomnieć.
Zepchnięte na bok,
przemilczane.
Powracają do mnie.

Wiem, że byłam tu nieraz,
rozpoznaję rzeczy kształt,
czterech ścian zszarzałą biel,
przydymione światła lamp.

I kiedy pewna jestem już,
że spłaciłam cały dług.
wtedy nagle jak w złym śnie,
znów powracam tu ...

I nawet gdybyś mnie jak ślepcą,
przez labirynt ten prowadził,
w to samo wracać będę miejsce,
po własnych stąpać śladach ...

Ich gehe Schritt für Schritt vorsichtig,
im Wirrwarr dunkler Korridore.
Ich tappe nach dem Ausgang,
versehentlich öffnet sich eine Tür ...

Ich weiss, dass ich schon oft hier war,
ich erkenne Formen und Dinge,
vier weissgraue Wände,
verrauchte Lampen.

Und als ich mir schon sicher bin,
dass ich alle meine Schulden zurückbezahlt habe,
da plötzlich, wie in einem bösen Traum,
bin ich wieder hier ...

Noch nicht vollständig verarbeitet,
Dinge, die ich vergessen wollte.
Beiseite geschoben,
ungesagt,
Rückkehr zu mir selbst.

Ich weiss, dass ich schon oft hier war,
ich erkenne Formen und Dinge,
vier weissgraue Wände,
verrauchte Lampen.

Und als ich mir schon sicher bin,
dass ich alle meine Schulden zurückbezahlt habe,
da plötzlich, wie in einem bösen Traum,
bin ich wieder hier ...

Und selbst wenn du wie ein Blinder wärst,
durch das Labyrinth geführt,
werde ich an denselben Ort zurückfinden,
folgend den eigenen Schritten ...

EDYTA BARTOSIEWICZ
RENOVATIO

Wiem, że byłam tu nieraz,
rozpoznaję rzeczy kształt,
czterech ścian zszarzałą biel,
przydymione światła lamp

I kiedy pewna jestem już,
że spłaciłam cały dług.
wtedy nagle jak w złym śnie,
znów powracam tu ...

Wiem, że byłam tu nieraz,
i jeszcze nieraz przyjdzie mi.
Ten sam zatoczyć krąg,
by przez właściwe,
przejsć kiedyś
drzwi ...

Ich weiss, dass ich schon oft hier war,
ich erkenne Formen und Dinge,
vier weissgraue Wände,
verrauchte Lampen.

Und als ich mir schon sicher bin,
dass ich alle meine Schulden zurückbezahlt habe,
da plötzlich, wie in einem bösen Traum,
bin ich wieder hier ...

Ich weiss, dass ich schon oft hier war,
und manchmal wird es zu mir kommen.
Das Gleiche, um einen Kreis zu machen,
durch und durch richtig,
gehe ich schlussendlich
zur Tür ...